(10 [illegible])

6-9-5 638

Arm.	Pres.		
189	I	3.	10.

Demà serà un altre dia.

zarzuela en 2 actes y en vers,

original de

D. J. de M.

1.2

Demà serà un altre dia.

Zarzuela en 2 actes y en vers

per

J. de M.

R. 312949

Ms. 192

Reparto.

Alemany — Anneta, filla de ---- Sra.

Rumia × Pere, baster. — Sor.

Rindebets × D. Lluiset, hereu propietari. — "

Esteve × Manyach, pagés, pare de — "

Serradell × Bartomeu. — "

Torres × Japot, mosso de Pere. — "

Torres (menor) × Camansi, jornaler. — "

Minyons del poble, cullidoras de raims.

La escena se suposa en un poble del Ampurdá á cinch cuarts de Figueras y en la época actual, ó sia durant lo tifus icterodes de Barcelona en 1870.

Acte primer.

Lo teatro representa una botiga de baster á peu pla. Porta al fondo, per la cual se veu lo carrer: altre porta á la esquerra del actor que comunica ab lo interior de la casa: al mateix costat, primer terme, una finestra practicable. A la dreta una arcada gran que figura la entrada del saller. En un dels costats, primer terme, un vetllador ab einas del ofici de baster y dos tamborets ab asiento de simolsa: al altre costat una taula ab pa y vi; cadiras, &c. Penchats de la paret ab estacas, collars, tirants, bastos, cabessadas y altres guarniments. En un dels costats, primer terme, un bast.

Escena 1.ª

Ab alsarse 'l teló, apareixan Japot, Camansi y alguns minyons arremangats de camas y brassos, los uns pitchan raims

y altres fent buidoras ab las corresponents samals; tots junt á l'arcada del saller.)

Coro.

= Bé raiµan bé
los raims enguany;
sens la maluria
bé han sahonat.
De bot per carga
ptou passaran
puitg que tant raiµan
los raims enguany.
Ab passiénsia y bon conrou
si no es avuy es demá
que vé que las terras donan....
travallem pues sens descans.

Japot.

= Just es que raiµin
de cuant en cuant,
y guarden l'aigua
per regá 'ls camps.

Coro.

= Lo q'es aquest any, Japot,
no t'ha de faltar bon mam

que 'l most s'agafa com mel
y 'ls buidons pesan com may.

Coro y Japot.

= De bot per carga
prou passarán
puitg que tant raixan
los raims enguany.

= Just es que raixan
de cuant en cuant
y guardem l'aiga
per regá 'ls camps.

Japot. = Cuasi ja 'n tinch 'l nas plé
de tant pitchar; prou 'l Banyo
d'aquet bot, si no m'enganyo
treurá l'ombra del sallé.
¡No han vingut pocas semals
d'aquella ditchosa vinya!...
y encara ha dit an Rapinya
que 'n faltan uns dos costals.

Camanis. = ¡Alsa, noy! ¡quinas manyagas
farás al porro!

Jap. = ¡Ja ho crech!
qué compon lo que jo bech.

Cam. = Sí! nó!... poch que t'en amagas.
¡J'ets bon mosquit!....

Jap. = Bés, qui parla.

Tú sí que...

Cam. = Bé, bueno; homa;

¿no veus que ha estat una broma?

Jap. = Ah! aixís ja puch aguantarla.

(pausa: segueixen pitchan.)

(Camansí parla apart ab alguns dels pagesos. y tots riuen.)

Jap. = ¿ Y ara, noys, de qué rieu?

Cam. = D'una cosa que 'ns estranya....

O bé la vista 'ns enganya,

ó tú.... (Riuen tots.)

Jap. = (impacient.), ¡Vamos, que; diéu!

Cam. = Que pitchan raims no cojejas.

Jap. = Ay! ay! ¿ y aixó vos admira?

Cuant sech ab una cadira

sol passarme al mateix; ¡veijas!

Cam. = Sí! pro alashoras no 't mous

y ara sí?

Jap. = ¡Qué vols que 't diga!

Cam. = Al cas es, siga com siga,
q'ara no vas coix.

Jap. = ¡Ja es prou!
¡ja'n puch tirá un tros á l'olla!
(Potse aquet també malicia)

Cam. = Bueno; pro jo't faitg justicia.

Jap. = Si no fos la cama folla,
sobre tot cuant lo temps muda,
no'n iria poch ~~trempat~~, com cal
pero aquell malaet ~~caixal~~ tarnal

Cam. = Bé; no'n parlem; ab la ajuda
de Déu, potsé arrivi un dia.....

Jap. = Ca! aixó plá!

Cam. = Be; bueno, res:
y per no pensari mes,
y perque hi haiji alegria,
proposo que'n cantis una
d'aquellas de resalado
que tu saps...

Tots. = Si, si; aprobado!

que canti.

Jap. = No, ca; ¡fá lluna!

Cam. = ¡Com, fá lluna! ¿Si?... donchs bé:
noys no 'l vulguem ayudar;
que s'arregli..... ¿Vols cantar?

Jap. = Bueno, donchs; ¡ja cantaré.
(Surt de la samal ab las camas brutas de vi; baixa al prosceni cojeixan y fent servir de guitarra lo pal ab que s'apoyaba. canta:) los pagessos portan 'l compas ab sos respectius pals.)

Por una morenita
de pena muero,
desque una ingrata rubia
me envió á paseo.
Con tal moneda
me temo que me pague
hoy la morena.

Niña de negros ojos,
de ojos de fuego,
no me mires con ellos
por Dios te ruego,
pues tu mirada
hasta á lo mas recóndito
llega del alma.

Tots. = Bé; molt bé.
Cam. = ¡Sempre'n sap una!
Vamos, y ara qué hem de fer?
Jap. = Entrá 'ls buidons al saller
y á la tina; y haurá alguna
semal buida per cuant siga ~~vingues~~
aquial resto.
Cam. = Bo; endevant.
Jap. = Aneu fent que jo entretant
endressaré la botiga.
(los pagessos entran las semals per la arcada.)

Escena 2a.

Jap. = Aquet malahit Camansi
ja'm via mitj espantat;
prou feyna tinch á guardarme
del dimontri del Manyach
que'm vigila tots als passos,
y que man tinch de guardar
mes que de la pedra seca....
Manyach = (¡Sempre coix! no 'l puch pescar.)
¿Y aixó Japot, fas dissapte?

Jap. = (Qui del llop parla es provat, que sempre li surt.) ¿Qué mana? Hola! sou vos?

Man. = Jo.

Jap. = ¿Qué tal? ¿Quin vent vos porta?

Man. = Cap vent; passaba, l'he vist, y he entrat; y francament al teu trafech m'ha sorpres.

Jap. = ¿Qué té d'estrany? ¡com q'avuy fem festa!

Man. = ¡Y ara! quin sant es?

Jap. = ¡Que sou papau! ¿No saveu q'avuy arriva l'Anneta?

Man. = ¡Calla! es vritat! veyas; no m'en recordava

Jap. = Donchs, com deya, arrivará dintra de poch; á esperarla á Figueras han anat —

an Pere y el vostre noy.

Man. = ¡An Bartomeu?

Jap. = Sí.

Man. = ¡Ay carau!

Doncas qui 'm pichará 'ls raims

q'ara estan per arrivar:

¡si que l' hem frexida bona!

Jap. = ¡Qué os hi diré!

Man. = Y es capás

de no tornar fins al vespre?

Jap. = Ca! No pot pas trigar tant.

Segons va escriurer l'Anneta,

antes de ahí, haurá arrivat

á Figueras ab al coche

de las tres, ja ara son cuarts

de cinch..... veyeu que no poden

trigar molt.

Man. = Si no han trovat

pel camí cap romaguera....

Jap. = ¡Ca! si veneu á caball

d'una tartana.

Man. = ¿Qué dius
de tartana?
Jap. = Y está clar.
'L pare de D. Lluiset
'ls hi ha deixada.
Man. = ¿D. Pau?
Jap. = Sí; ¿com voleu que l'Anneta
avesada com está
ara tant sols á aná ab coche,
fassi, per venir, cinch cuarts
de camí á peu? ¡No es possible!
Man. = Ab coche dius? ¿Desde cuant
van ab coche las criadas?
Jap. = Desde ja vá pels dos anys
que vá entrar per maynadera
del Marqués de... no se cuants.
Cada dia ab la quitjalla
diu que sortia á caball....
¡Y ella manaba al cochero!
Man. = ¡Cuasi be 'm deixas parat!
Jap. = Cada carta q'escrivia

á lo seu pare, pé á pá
l'hi esplicava tot; y encara
altres cosas: ... no fa pas
mitj any que va demanarla
per casarsi un tal D. Blas
que n'es regent...

Maw. = ¿Qué d'Espanya?

Jap. = No; d'una reacció ahont fant
llibres y diaris y historias
y cansons y ...

Maw. = Já, ja hi caich!
Y ab lo que dius haurá apres
d'escriurer?

Jap. = ¿Qui, l'Anna? ¡Ca!

Maw. = Com dius que escriu al seu pare....

Jap. = L'hi deu fé algun bordegas
del marques, ó'l majordom...
ó algú mes.

Maw. = ¡Sí q'es estrany!

Escena 3.ª

Dits, D. Lluiset, ab látigo de montar,

espuelas, y un llibre de memorias en lo cual vá escriben ab un llapis.)

D. Lluis. = (desde la porta.) ¿Se pot passar?
Jap. = (ab molts cumpliments.) ¡D. Lluiset!
passi endevant! (l'hi presenta una cadira ahont s'assenta D. Lluiset maquinalment.)
Lluis. = Be: ¿y 'n Pera?
Jap. = (Sí; pots anatli al darrera.)
Sentis y esperi un xiquet
que no pot trigar.
Lluis. = ¿Escusas?
Jap. = No, señod; pro que no sap......
Lluis. = ¡Oh musas! (ab entonació enérguent.)
Jap. = (¡Y ara, quin sap?)
Lluis. = (id.) Moi plectro templad, oh musas!
Man. = (á Jap.) Batja donchs, que jo tinch feyna:
axis que vingui 'n Tomeu
tú mateix
Jap. = (á Man.) Sí; descuiden.
Many. = A Deu, donchs. (sen vá.)

Escena 4.ª

D. Lluiset y Japot.

Lluis. = (escriguent.) Canta á la reyna
de la hermosura.....
Jap. = (¿Qué diu
de la reyna?)
Lluis. = (id.) Moi atrevida
fantasia....
Jap. = (Sí; la brida?
ja estará cuant voldrá deu.)
Lluis. = Sembla que la musa 'm pica.
Jap. = ¿Que li pica alguna pussa?
donchs perqué no 's grata?
Lluis. = (mirantlo ab despresio) ¡Obtusa
gent del poble!
Jap. = ¡Qué m' esplica!
Lluis. = Es vritat; tú no penetras.....
Jap. = Pro digui, fasia 'l favor....
Lluis. = ¿Veus axó? (enseñanli l'escrit.)
(Jap. fa un señal afimatiu.) Son ¡ays! del cor.
Jap. = ¿Alls? jo 'm creya q'eran lletras.
Lluis. = Fuitg d'aquí, ¡Crassa estulticia!
Jap. = Grassa...qué? Poch que l' he entés.

Lluis. = Apartat; fuitg d'aquí, vés.
Jap. = ¿Pro de qué 'm porta malicia?
Si la sella no está encara
no es meva la culpa; jo
ja l'hi deya al amo, pro.....
Lluis. = ¡Qui 't parla de sellas ara!
cuant me veus q'aixeco l' vol
y 'm remonto hasta 'l quint cél....
Jap. = Per avuy monti á l'anpél.
Lluis. = ¿I si caich?
Jap. = L'espera 'l sol.
Lluis. = (Val mes que ho prengui per riurer.)
Es dir que la brida y sella
no estan?
Jap. = Pórtisen la vella
per ara: veu que va escriurer
l'Anneta, dient q'avuy
arrivaba y no hem estat
per res.
Lluis = Cálla! ¡y es vritat!
¿trigará molt?...perque vuy

veurer qué tal; segons diu
lo seu pare, n'es d'alló
que no hi há.

Jap. = ¡Huy, té rahó!
Cuant sen aná, aqueix estiu
ha fet tres anys, n'era encara
una mucosa; axó sí,
¡bona minyona!

Lluis = ¿Vols dí?

Jap. = Però ara, D. Lluiset, ara!
Ab aquets tres anys y picó
que ha estat fora, segons diu
la Rosa de can Xuliu
que ve á casarse ab en Xica
de cal Patet, y l'ha vista
fá pochs dias, al q'es ara
diu que fa ab la seva cara
cada dia una conquista.

Lluis = (No es mal sabero.) Bé home!
ja deurá estarne orgullos
lo seu promes?

Jap. = Si jo 'l fos.....
Lluis. = Qué ¡¿ t'agradaria?
Jap. = ¡Toma!
Lluis. = Donchs vols dir q'es de misto?
Jap. = Dir q'es d'alló que no y ha.
Lluis. = (Si aquet me vol ajudá.....)
Jap. = (Sento flaira de turró.)
Lluis. = ¿Saps si ans d'anarsen tenia relacions aquí ab algú?
Jap. = Que jo sapiga ab ningú.
Lluis. = Vols dí?
Jap. = Me sembla que no sabria. I despues que no li he dit qu'era una mucosa encara...
Lluis. = Me sembla que tú fas cara de bon xicot.....
Jap. = Pchi... un xich...
Lluis. = I ets capas si no m'engaño de fe un favor?....
Jap. = Aixó prou.
Lluis. = Vuy dir....
Jap. = (No'm ve res de nou.)

Vatja; si jo no m'estraño
de res: parli clar, qué vol?
Si puch servirlo....

Lluis. = Voldria.....
pero avans desitjaria
donarte....

Jap. = (Vinga mussol.)

Lluis. = aquet duro. (donantli.)

Jap. = (prenentlo.) Un duro obliga
á molt?

Lluis. = No será 'l derrer
mentres que procuris fer....

Jap. = Parli; siga lo que siga....

Lluis = Escolta donchs; si per cas
l'Anneta es guapa, y com deyas,
si es cert que no estima, veyas
d'avisarme.

Jap. = ¿No vol pas
que clavi alguna indirecta?

Lluis = Cu mateix.

Jap. = Me sembla....

Lluis. = Bueno.

Jap. = Ja prepararé 'l terreno
perque trovi 'l camí recta.

Lluis. = Men vaitj pues.

Jap. = Torni mes tart
per veurer si acás li agrada,
que ja l'auré preparada.

Lluis = Adeu, donchs.

Jap. = Que Deu mel guart.

Escena 5.ª

Japot.

Já, já, já!.. Per ara un nap,
y mestart... será una nina:
ja faré jo que la nina
no s'enamori de cap
mes que de D. Lluiset?...
pro carau, si 'n Bartomeu
es lo seu promés, qui 'l treu
de p'el mitj?..., ¡Vaya un ximplet!
Si ans d'anarsen ja l'Anneta
cuasi non feya cas, ara

sent comès, la rahó es ben clara;
no 'n farà ni una miqueta;
y aixís 'm venjaré d'ell,
ó millò dit del seu pare
que 'm te 'l dit al ull, y encara
no 'm descuido, 'l malait vell
ja 'm vijila; pro trevalls
l'hi doch á que 'm pesqui (se sentan veus en lo carrer.) ¡Hola!
¿D'hont surt aquesta tabola?
(mirant p'el foro.)
¡ah!, ¡aquest aixam de caballs!

Escena 6ª

Japot, cullidoras de raims que entran pel foro ab sistells al bras: dos pajesos portan una semal que la deixan junt à l'arcada del saller) ~~entran luego y entran ab un altre deixantla junt à la primera.~~)

Coro de Cullidoras.

J'hem acabat, Japot,
aquí estan tots los raims,

no 'n quedan en la viña
per cullir dos gotimes.
(Surtan los pagessos del celler.)

Coro de pagesos.

J'hem acabat, Japot,
als buidors son tots dins,
y sembla que la tina
comensa ja á bullir.

Jap. = (cant.) 'Ls raims bons y secks,
'l most dols y fí,
la tina apressada
comensa á bullir.
la viña cullida,
y 'ls raims tots aquí,
per forsa aquest any, per forsa
culará l'amo bon ví.

Coro.

Cullidoras.
J'hem acabat, Japot,
aquí estan tots los raims,
no 'n quedan en la viña
per cullir dos gotims.

Pagesos.
J'hem acabat, Japot,
'ls buidors son tots dins,
y sembla que la tina
comensa ja á bullir

Jap. = (id.) Gracias minyons,
fins al colar
que las castañas
no faltaran.
Vosaltres nayas
veniu demá,
que 'l jornal l'amó
vos pagará.
Avuy es fora
com saveu ja
á esperar l'Anna
que ha de arrivar.
Si voleu veurerla guapa y hermosa,
demá veniu.
puix segons deya, fá poch, la Rosa
de can Xuliu.
S'ha fet una mossa
d'alló que no y ha:
veniu pues á veurerla,
veniu tots demá.
Demá veniu ~~tots~~,
Tots. = tots Vindrem demá

vindrem tots á veurerla

Jap. = Y estich mes que segur
que vos agradará. (tots sen van.)

Escena 9.ª

Japot y Camansi.

Jap. = Camansi, ja q'hets aquí,
vols donarme un cop de má!

Cam. = Aixó prou; ¿qué vols?

Jap. = Entrar
aqueixos raims, perque ahí
vá dí 'n Pere que volia
fer garnatche, pro ha marchat
avuy tan atribolat
que no m' ha dit res; podria
saberli greu.....

Cam. = Pensas bé.

Jap. = Apa donchs! ¿sigueme?

Cam. = ¡Arriba!

Jap. = Just! y diga lo que diga
jo ho he fet per un bé fer.
(agafan las senals, las entran al sellé y surtan luego.)

Cam. = Vols res mes?
Jap. = No, y estimando.
Veu un cop. (donantli lo porró.)
Cam. = Pchs... may fa set. (veu.)
Jap. = Y fumemni un sigarret.
Cam. = D'estanch?
Jap. = No; de contrabando.
Que no saps que ara á l'estanch
sols hi ha mistus y llibrets?
Cam. = ¡Y encara y ha tants ximplets
que 'l volen?, ¡~~quan contrabanch~~ ja 'l' en faig franch!
(para una tartana devant la porta del foro.)
Jap. = ¡Ola!, ¡ja 'ls tenim aquí!
Cam. = Doncas salut! (sen vá)

Escena 8.ª

Japot, Anneta, Pere y Bartomeu.

Anneta = (desde la porta.) Descarregui
'l mundo ab cuidado y tregui
lo plech de sota 'l cuixí.

Pere. = Tú mateix, Tomeu; ... Japot
vesto á axudar.
Jap. = Luego, luego.
Bart. = (fora) ¿Y aquet caixó 'l descarrego?
Pere. = Y donchs, home, entrenhó tot.
Veus? al fí ja hi som.
Anne. = (J'era hora!)
Pere. = J'ets á casa, y la veritat
ara mateix hi hets entrat
y ja tot riu.
Ann. = (Per mí plora.
Ditchos tifus!)
Pere. = Pro qué 't passa?
sembla q'estas tota mora....
Jap. = Alerta ab la cama coxa;
¿no veus que caminas massa?
¿Y bé, Anneta, com anem?
Ann. = Hola, Japot!... Bé; y vosté?
Jap. = (á Pere.) ¿Ab quí parla?
Pere. = Ab tu, home!
Jap. = ¿Eh?

¡Ab mi!... ¿que no 'ns coneixem
Anneta?

Ann. = ¿Qué vol dir?

Jap. = ¡Torni!

Pere. = Qué t'estranya?

Jap. = Perque 'm tracta
de vosté; aixó ab cap pacta
ho voldré. (M'ha deixat borni.)

Pere. = Si es l'istil de Barcelona
tú també.

Jap. = ¡Vaya un istil!
Si algun cop me dich D. Gil,
ó mosen Pau, ó....

Bar. = Ja estona
q'espero, Japot.

Jap. = Ja vá.
(Vaya un estil!) ¿Qué hem de fer?

Bar. = Agafa aquí y alsa bé.

Jap. = Oy pesa aquet san cristiá.

Bar. = M'enclous un dit!....

Pere. = ¿I be, noya,
hat trovas gaire cansada?
Ann. = No, papá; un poch ajitada
dels nervis (s'assenta.)
Jap. = Pro q'ets baboya
tú també! ¿que no veus l'ansa?
Agafa.
Pere. = ¿Qué hi ha?
Jap. = N'Tomeu
q'ara mateix no s'hi veu.
Bar. = Ja la tinch.
Jap. = Au, dons; en dansa.
Pere! ¿ahont va aquet tabernacgle?
Pere. = Antreulo á dins, home.
Jap. = Dons
apa, Bartamou.
Ann. = Minyons
vajian alerta!
Jap. = (á Bartomeu.) ¡Miracgle!
Tambe 't tracta ab lo que veitg
de vosté?
Bar. = ¡Si es l'estil, home!

Jap. = Bo; tu també estas de broma?
Bar. = L'Anna no diu...
Jap. = ¡Ves á paseig!
(entran per la porta de la esquerra.)
Pere. = I be, noya, (1.) ¿què t'agrada?
¿què vols pendrer?
Ann. = Res.
Pere. = ¡Pro, dona!
Ann. = Si hem esmorsat á Girona!
Pere. = Esmorsat? Bahó sobrada
perquè ara menjis colcom.
¿quin es 'l ventre que aguanta
aquet dexuni?... I tu ab tanta
catjassa no deyas......
(Japot y Tumeu que auran sortit un rato
antes pel foro, apareixan l'un ab un cabó y
l'altre ab un paquet.)
Jap. = Som
ja aquí ab tot aixó, mestre,
¿què n'hem de fer?
Pere. = Dins també.

Ann. = (á Jap.) Fásima 'l favor, vosté
d'ajustá un poch la finestra.
Jap. = (Malait al vosté y la moda!)
'ns quedarem á las foscas.
Ann. = Veu q. axís y ha menos moscas
y la claror no incomoda.
Jap. = ¿Que te mal d'ulls?
Ann. = No.
Jap. = 'No pensava.
Pere. = Japot!
Jap. = (rapit) ¿Que mana seño?
Pere. = Que?
Jap. = No es l'estil?
Pere. = ¡Ah! tens rahó!
veyes, no men recordava.
Escolta.
Jap. = (ab sorna.) Qué diu?
Pere. = Que escoltes.
Jap. = Com s'enten; ¿no 'm dictó vosté?
Pere. = Tens molta rahó.
Japart = ¿I jo també?
Jap. = Es clá!

Bart. = ¡Vaya un carnestoltes!

Pere. = Vamos; aneu á entra aixó.

Jap. = Cóm s'enten, aneu?

Pere. = ¡Mal viatje!

m' vé de repel: be batje
vaixin á entraro.

Jap. = Aixis bo.

(sen van Japot y Tomen per l'esquerra.)

Pere. = Vamos acostat, Anneta,
~~que~~ pendras un bucí.

Ann. = ¡Papa!
si no tinch gana

Pere. = No hi ha
mes; una miqueta
de llangonisa, un raim,
cuatre atmetllas (posant lo que diu

Anne = sobre la taula.) Pro no veu
que no ho passaré, ¡per Deu!

Pere. = No sigui mes que un gotim.
(á Jap. que surt.)
Japot! vina; porta un got.

Ann. = Papá, demanili un vas.
Jap. = Ahont vaig? ¿no ho ha sentit
á buscar.... (pas?
Ann. = No; si es que tot
ho pren al reves vosté.
Vull dir jo que no s'en diu
un got, sinó un vas. ¿S'en riu?
Jap. = (Cuasi be 'n tinch 'l nas ple.

Escena 9ª

Dits, D. Lluiset.

Lluis. = Ab permis.
Pere. = Vosté es mol duengo;
passi endevant D. Lluiset.
Ja tenim aqui á la noya!
Lluis. = Hola! me 'n alegro. I be,
¿que tal Anneta, que tal,
com anem?
Ann. = Molt be; y vosté?
Lluis. = Lo que 's per ara.... ¿ Idons, contans
con t'ha provat?

Ann. = ¡Phs... ja ho veu!

Jap. (ap. à Tomeu) Tú, y me la tracta de tú?
¿no ho has sentit?

Tom. = (ap. à Jap.) Sí, ja ho veitg.

Lluis. = (No es malota)

Ann. = (S'ha fet guapo
ab tres anys D. Lluiset.)

Lluis. = Tornas feta una real mossa.

Ann. = Favor que'm fa.

Lluis. = No q'es cert.

Tom. = (Aquets requiebros no'm chocan.)

Lluis. = Vritat, Pere?

Tom. = (Y ella ho pren.)

Pere. = Es clar.

Tom. = (Mira l'altre ximple.)

Pere. = Pro seitis; ¿qui 'l fa estar dret?

Lluis. = No; si jo tant sols venia.....

Pere. = La faran feta un xiquet.

Jap. = (ap. à Lluis presentanli una cadira)
(No he pogut parlarli encara,

tot just ha arrivat...!

Lluis = (ap. á Jap.) (Entés)

Pere. = Vosté ha estat á Barcelona;
y ab l'Anneta q'ara 'n vé.
podran parlar d'aquells dimarts
ja que jo no'n puch dir res.

Ann. = Axis com s'espasi 'l tifus
vindreu ab mi.

Jap. = (ap. á Tomeu.) Tú, vindreu;
¿has sentit?

Tom. = (id.) Sí.
¿Vols tornarten
tan aviat?

Pere. = Axó mateix
l'hi deya jo p'el camí.

Ann. = Axis que 's canti 'l Tedeum.

Lluis. = Ara arrivas, y ja parlas
d'anarten....

Pere. = (á Jap. y Tom.) ¿Batje, qué feu
vosaltres; y la tartana?

Jap. = Que l'hem de tornar?

Pere. = Y es net.
Digueuli que moltas gracias
á D. Pau.
Jap. = Molt be. ¡Tumeu!
andando.
Tum. = (Tot just arriba
y m' enjegan ja á pareitg.) (sen van.)

Escena 10ª

Pere, Lluiset, Anneta.

Pere. = ¡Perque no mengas, Anneta?
Ann. = No os he dit que no vull res?
Pere. = Un tallet de llonganisa,
cuatre nous, ó be un xiquet
de formatge.
Ann. = No res, pare.
Pere. = Perque?.. Afiguris vosté
que'n tot avuy, segons diu,
no ha fet mes q' esmorsar.

Ann. = Cert;
pero he esmorsat bé.
Pere. = Sí, conta!
com si un no sabés 'l q' es
un esmorsar...
Ann. = Si tinguessen
chocolate encara...
Pere. = Qué!
que potse 'n rosegarías?
Això ray, arrivaré
á casa 'l sengó rector....
Lluis = O bé á casa.
Pere. = Vol dí?
Lluis. = Aneu
de part meva.
Pere. = ¡Volt callar!
Lluis. = ¿Perque? ¡no faltava mes!
(Així 'm quedo sol ab ella)
Pere. = Es que...
Lluis. = Fora cumpliments.
Ja sabeu que 'l pare es franch,

y en cuant á mi ja saben
que en tot cuant pugui...

Ann. = ¡Mil gracias!

Lluis = Vaja, anemhidons.

Pere. = Corrents:
ab lo seu permis y arrivo
y torno aqui ab un moment. (sen và.)

Escena 11.

Anneta, Lluis.
(comensa á porqueixar)

Lluis. = (Vol ab illa; aprofitem
que 'l temps passa.) Sembla, Anneta,
que 't trovo parada, inquieta....

Ann. = No, no tal..

Lluis. = No? ¿ que apostem
á que en eix moment llegeixo
lo teu pensament?

Ann. = Tal volta,
pero no es fácil.

Lluis. = Ascolta
lo que 'l cor te diu.
Ann. = Coneixo
que s'equivoca
Lluis. = ¿Vols dir
Anneta, que m'equivoco?
Pues á mi 'm sembla que toca
la llaga; ¿com pot sentir
tristesa ni mal humor
una noya guapa y jova
mes que quant ausent se trova
d'aquell per qui bat son cor.
Comprench la teva anyoransa,
y ta tristesa acompaño.....
¿No 't sembla que no m'engaño?
Ann. — ¡De mitj á mitj.
(Esperansa.)
Lluis. =
¿Es dir donş...?
Ann. = Que mon cor bat
com de costum; res l'altera.
Lluis = ¿Ni un petit bosí siquiera
n'hats deixat en la ciutat?

Ann. = Es curiositat?
Lluis. = Desitj
de sabé 'l que m' interesa.
Ann. = No comprench....
Lluis. = (Anem depressa
ja que m' hi trovo pel mitj)
Callar mes en eix moment
no puch, puitg que 'l cor m' hi obliga.
deixa pues que 'l llabi t diga
lo que per tu mon cor sent.
Dirte q'entre las hermosas
tu ~~s~~ets la mes hermosa d'ellas,
que tos ulls son dos estrellas,
que son tos llavis dos rosas,
no es mes que ferte justicia
á mes de quedarme curt.

Escena 12.

Dits, Japot.

Jap. = Ja está.
Ann. = (Vés aquet ahont surt.)

Lluis. = (Mal viatje ell y la noticia.)
Jap. = (Hola! sembla que faig nosa.)
Ann. = ¿Que vols?
Jap. = (¡Ara de tú 'm tractas!)
Ann. = Vina, Japot. (ab carinyo.)
Jap. = (Ja entra 'm pactas.)
Ann. = Me convindria una cosa ....
(no sé com treure 'l ...) Escolta;
tinch de escriurer y 'm convé
un sello, tinta y papé.
(entregantli una moneda.)
Jap. = Que porta pressa?
Ann. = No molta.
(Guarda 'l resto.)
Jap. = (Quina aixera!
sembla que plou!) Ah! me 'n vaig
y de pas a n'el gabaig
l'hi portaré la natjera
(agafa una natjera y va per anarsen.)
Lluis. = Japot! ¿Vols ferme un favor?

Jap. = Prou.
Lluis. = Ab permís.
Ann. = Vosté es duenyo.
Lluis. = Te, y escolta. (entrega una moneda.)
Jap. = (Un altre gueño?
aixó marcha p'el vapor.)
Lluis. = Tinch la cosa en bon terreno;
quedat per'quí fora y ves
que no 'ns destorbin.
Jap. = Entés.
Lluis = T'avisa si....
Jap. = Bueno bueno!

Escena 13.

Lluis. = Anneta!
Ann. = Deya fá poch....
Ja no 'm recorda 'l que deya.
Lluis = D'ets mol guapa.
Ann. = Y yo no'l creya.
Lluis. = Pues feyas mal, perque al lloch

he vist mes bonica cara
que la teva, ni un cosset
mes prim y bufó q'aquet,
ni unas mans mes finas...

Ann. = ¿Y ara?
¿Ab qui 's creu q'està tractan?
D'aqueix modo no 's conquista
lo cor d'una <u>puatista</u>
com la que te al seu devan.

Lluis. = Puatista?... qué vols dir?

Ann. = Puatista; sí senó:
y es lo mes estrany. que ho so
sense saber de llegir
ni escriurer.

Lluis. = Si no m'esplicas....

Ann. = Pro ara n'apendré, y llavors
no faré pocas cansons!

Lluis. = Cóm! ¿tú cansons?

Ann. = Y bonicas.
Sí, senó; dons qué 's pensava?

la mestressa que tenia
darrerament. cuant sentia
cantar las que m'atmotllava.
sembla q'encara la sento,
„Anneta, 'm deya, no ets nada
tú per seguir sent criada;
lo teu cap n'es un portento,
y si un dia aprens de lletra
serás poetista„

Lluis = 'M deixas
parat, Anneta, y 't queixas
ab rahó. ¡Quin poch caletra
he tingut que tot seguit
no haji vist dins tos ulls,
que foch espurnan, 'ls bulls
del teu inspirat esprit!
¡Perdona, Anneta, perdona
ma falta que tant m'exalta

y deix que cuboi ma falta
si escoltar vols una estona.

Cant.

Dins ta mirada
q'espurna foch,
s'hi veu del númen
la inspiració.

Los genits del saber ton front oreixan,
tendre nina encisera.
y las nou musas per son ~~bell~~ embeixan
ta hermosa cabellera;
ta cabellera
de negres fils
que tans cors lliga
que'n lliga á mils.

. . . — . . . .

~~Si ta mirada [illegible] crida~~
~~Si [illegible] ton [illegible]~~
¡Ay! tendre nina
tinch compasió
de mon cor q'esclau suspira
suspira per tu de amor.

———

Lluis (parla) (Si be crech que no m'ha entés,
penso m'he elevat bastant.)

Ann. = (Cuant fi, cuant rendit yamant!
crech no's pot desitjar mes.)

Josep = Y bé, nina falaguera,
ma sola y dolsa ilusió,
¿tindras de mi compasió?
¿podré escoltarne sisquera
de tos llabis un mot sol
q'eixa ma pena mitigui?

Ann. = Però què vol que li sigui?

Lluis. = Vull per mon sufrir consol;
vull q' eix mon agut ~~que no degoti que mon~~ torment
sens indiferencia muris,
vull q' al respirar, respiris
tot l'amor que mon cor sent

Ann. = Calli per Deu, D. Lluiset...

Lluis. = (J'es meva)

Ann. = Calli per Deu,
que no se al sentir sa veu
lo que 'm passa; un no sé fret
de mi s'apodera...

Lluis. (sostenintla) (Viva!
Si l'hi agafa massa fort

y se 'm desmaya, per sort
'n Japot está á la mira.)

Ann. = ¡D. Lluiset!

Lluis. = ¡Anneta meva!

Ann. = No 'm deixi!

Lluis. = Volsta callar.

Ann. = Parli que 'l vuy ascoltar....
m'agrada tant ~~dolsa~~ la veu seva!

Lluis. = ¡Perqué no 'm tractas de tú
qu'es mes poétich y mes dols?
¿no 't sembla?

Ann. = Be; si tú ho vols...

Lluis. = (Aixó marcha) Ben segú
que ho vuy. — Vina; seu aquí
(la fa seurer sobre un bast.)
sobre aquet cuxí de molsa,
y jo aquí als teus peus.

Ann. = Espolsa
primé

Lluis. = ¡Cá!

Ann. = Sí; home, sí.

Lluis. = No 'm digues home.

Ann. = Dos com?

Lluis. = Un nom dols

Ann. = Quin no es amarch?

Carmelito?

Lluis. = ¡Massa llarch!

Ann. = Dos quin?

Lluis. = Diga 'm al meu nom.

Ann. = Lluiset?

Lluis = Si; y jo á tú?

Ann. = Anita, que m agrada.

Lluis. = ¡Nom bonich!

Ascolta. (prenentli la ma y posantsela

Ann. = sobre 'l cor.) Qué?

Lluis. = Ascolta un xich.

sents?

Ann. = ¡Com salta!

Lluis. = ¡Com palpita!

Mes com no ha de palpità
Anita, sent de tú aprop!...
¿vols que 't passi aixis de cop
uns versos?

Ann. = Vingan.

Lluis. = Ja và.

"¿No es verdad ángel de amor
que en esta apartada orilla
mas pura la luna brilla.....

Ann. = Sí; però aquets ja'ls sé de cor.

Lluis. = (Ara sí que m'ets agut.)
Deixemo pues per mes tart
perque ara 'm sento agitat
de un modo.....

Escena 14.

Dits. Japot.

Japot. = (desde la porta) Turu.. tu.. tut..

Lluis. = Hola!

Ann. = Qué hi ha?

Jap. = Que vé 'l gueto.

Lluis. = Adeu pues.

Ann. = Te'n vas?

Lluis = Si; pero

tornaré luego.

Ann. = T'espero.

Vindras aviat?

Lluis. = T'ho prometo.

Escena 15. ~~Lluis~~ = Si res y hà pots avisarme
p'en Japot.
Jap = Ah! si; 'n Japot
es aqui ab tot y per tot.
no han de fer mes ~~[illegible]~~ que manar.

Dits, Pere.

Pere. = Ah! Ja'm tens aqui de volta

ab 'l xacolata, y ara

be mangaras.

Ann. = Gracias, para.

Pere. = Qué no'n vols?

Ann. = Si pare.

Lluis. = (ap. à Jap.) (Ascolta.)

Pere. = M'he demanat mitja presa

à D. Pau, diguentli al qué,

y ell que tot aquet papé

m'ha fet pendre.

Ann. = ¿Y l'hen admesa?

Pere. = Qué vols que't digui! A propos,

D. Lluiset, 'l seu papá

l'està esperant per sopà
Lluis. = Ab lo vostre permis dos
me n'hi vaitj.
Pere. = Vosté es mol dueño.
Lluis. = M'en alegro mol. Anneta......
Ann. = (Torna d'aqui á una miqueta)
Lluis. = (Avent sopat)
Pere. - (á Jap.) Si no't renyo
cada dia, ¡quin miracgle!;
perque no vas d'encendrer llum?
Jap. = Ja hi vaitj: dieu y la costura
de di'ns vosté?
Pere. = Ves al diabble.

Escena 16.

Pere, Anneta, Japot (á poch)

Pere. = Que Deu me'l guart; pari ho ve;
y mil gracias!...
Ann. = (Si; á bon' hora!)
Pere. = Vosté mani...
Ann. = Si j'es fora;
ja passa al cap del carré.

Pere. = ¡Bona cama!.. Si afició
te á cassar, tindrá mes cama
que 'l seu pare, que te fama
de se 'l milló casadó
d'aqueixos entorns, y l'es.

Ann. = Y passan l'istiu encara
aquí com sempre?

Pere. = Per ara
lo mateix; d'aquí á ~~un~~ un mes
se 'n irán com de costum.
y fins l'altre any. si Deu vol,
que tornarán p'el Juliol....

Jap. = ¡Bona nit! aquí está 'l llum.

Pere. = Bona nit!

Jap. = Y á propos, Pere,
si voleu doná un cop d'ull
al saller, la tina bull,
y no hem pitchat la derrera
carga perque com vaig dir

que voliaa per garnatje.....

Pere. = tens rahó, Japot; bé batje arriverao'hi. ¿Vols venir noya?

Ann. = No; aqui vos espero:

Pere. = Sense llum y tota sola?

Jap. = Qué hi fa! no armará tabola ab ningú en que vulgui ferho.

(Japot y Pere sen van pel saler.)

Escena 17.

Anneta.

No hi ha per apendre á viurer com viurer á Barcelona; aqui so yo, una minyona que no sap llegir ni escriurer, y ab tres anys que fá só allí he conquistat un bolero, dos sargentos, un torero

y un jardiner mallorquí:
tots aquets de primer vol;
despues vingué 'l confité,
y el viudo que 'm prometé
casarse acabat el dol;
al regent, al marmolista,
al nabot de D. Mariano,
y vingué l' Americano
á clourer l' últim la llista.

~~Es cert que ab cap m' he cassat~~
~~per algun inconvenient~~
~~cuasi sempre, ó francament~~
~~perque no m' han agradat.~~
~~pues si m' hagues convingut~~
~~algun dels molts que l' aleta~~
~~m' han fet.~~

Y si ab cap d'ells m' he casat,
francament sempre ha sigut
perque no m' han convingut
ó perque no m' ha agradat;

pues que si jo hagues cadmes
relacions, en aquesta hora
de segur, seria nova
el que menos de un marques;
ara arribo, y sens ~~temps~~ tenir
temps ~~ni~~ d'espolsarme la roba
ve D. Lluiset y ja 'l troba
prendat y perdut per mi.
cert que al escoltarmel falto
al Americano, cert;
¡pro si també es un cap vert!
cuan per despedirmen, salto
ahi á muralla, paseija
que paseija y ara es l'hora
que no l'he vist; bona fora
que mentres potser festeija
per 'llá alguna frega plats
yo aquí 'm morís de destret
y 'm mirés com D. Lluiset
pena, ab als brassos plegats.

Ja que 'l tifus m' ha obligat
á ~~feigir~~ de Barcelona,
y aquí trovo una persona
que se 'n pot posá al costat,
~~passará ab menos tristesa~~
~~aquet destresa~~
ficada dins d'aquet mitjo
'm distreure ~~passaré el temps~~ fent esclau
á l' hereuet de D. Pau
del meu mes petit capricho.
- Jara q' hi penso, ¿ qui sap
si 'n Bartomeu s' afigura
que so encara la criatura
que tant l' hi trencaba 'l cap?
¿ qui sap si encara en mi pensa?
¡bona fora!.... pero, ¡cá!
¡com se pot may figurá
q' aixis una dona 's llensa.
Com se pot ~~##~~ figurar may
que jo...., ¡Hola! aquí 'ls tenim.

Escena última.

Pere y Japot que surtan del saler lo primer ab lo llum y 'l segon ab un raim á la má. Bartomeu que entra pel foro Anneta.

Jap. = Anneta, 'n vols un gotim?

Ann. = Gracias.

Tomeu. = (entra corrent.) Lo q'es ara ray
Ja 'm podeu vení al derrera

Jap. = ¿I aixó, Tumeu?

Pere. = ¿Qué 't passa ara?

Tum. = No res; cosas del meu para.
¡may podré ferhi carrera.
Nada menos que volia
fe 'm pitjá vint y un buidó,
y ~~estan per~~ j'han tocat l'oració!!

Jap. = ¡Tira paxet!

Tum. = I 'm tenia
la porta tencada: Sí?
jo que salto la finestra

y m'en vinch.

Jap. = ¡Quina palestra tàrmara!

Tum. = Sí? soch aquí; que vingui.

Pere. = Tumeu! Tumeu! ¿com te tornas? quin respecte tens al pare? ¿no t'especta obeirlo?

Tum. = Sí; ja 's veu.... pro.....

Pere. = No y ha pro; lo q' ell mana...

Ann. = Papá?

Pere. = ¿Qué vols, filla meva?

Ann. = Me sembla que vosté 's lleva aviat, y m' sento ab gana de descans; estich rendida: si vol que anem á retiro

Pere. = Té rahó!; ve podias dirho

Jap. = Pro que no sopem?

Pere. = Si; crida

á la Tona que 'l apressi

Jap. = Ah! bueno.

Ann. = Jo com no 'n vuy....

Pere. = No vols sopar?

Anneta = Per avuy

no; Teixi que dal m' endressi

la roba, y ~~no 'n~~ anivé luego

al llit.

Tum = (Si que m' ets agut!)

Ann. = (ap. á Jap.) (Si ve, avisam)

Jap. = (ap á Ann.) (Convingut:

cantaré l' himno de Riego.)

Tum. = Anneta; jo que venia

per parlarte aquí un moment..

Ann. = Ha fet tart.

Tum. = Que?

Ann. = Lo que sent.

Demá será un altre dia.

(Fi del acte primer.)

(1.) (Cant.)

Ann. = Recort de Barcelona,
mon tendre y dols consol,
deixam per una estona
ó torna sempre y dona
al povre cor consol.

Pere. = Ja la tenim á casa
la filla del meu cor
fugint de Barcelona
ahont la febre groga
fa tanta y tanta mort.

Ann. = ¡Ay! povre cor
que sempre plora
sense consol!

Anneta	Pere.
Ay! povre cor	filla del cor
que sempre plora	j'ets ara á casa
ab ton recort	lluny d'eixa mort.

"Demá será un altre dia."

Acte segon.

La mateixa decoració del primer.

Escena primera.

Al alsarse 'l teló apareix Pere, escoltant prop la porta del foro: en lo carrer se sentan crits y tiros.

Coro dins.

Vivan los nubis,
viscan molts anys;
que Deu vos fassi
uns bons casats.

Pere. = (cant.) Qué es eixa gresca
que fora 's sent?
tiros y rialles,

crits de jovent,
será sens dupte
un casament.

Coro.

Vivan los nubis &c.

Pepe = (cant.) Ah! sí; ja hi caich, es la Rosa,
la gran de casa 'n Xuliá
que s'ha casat ab en Nicó
y ara passan los confits.

(apareixan p'el foro Bartumeu y Tamansi ab pistolas que dispararan de temps en temps. Pajesos y pajesas tots mudats; dos de ells figuran los nubis que portarán un mocadó ab confits.)

Coro.

Deu vos guard, Pere.

Pere. = (cant.) Que os guardi Deu.

Coro.

Confits prenеune,
teniu, preneu.

(ls nubis li oferеixan confits q'ell pren.)

Pere = (cant.) Mil gracias, nubis,
viscau molts anys;
que Deu vos fassi
uns bons casats.

Coro y Pere.

Vivan los nubis — Mil gracias, nubis,
viscan molts anys — viscau molts anys.
que deu vos fassi — que Deu vos fassi
uns bons casats. — uns bons cassats.

(sen van tots menos Pere, Camansi y Bartomeu.)

Cam. = ¿Com es, Pere, que l'Anneta
no ha vingut?

Pere. = ¡Qué vols que't diga!
se queixa de mal de cap
ja fá tres ó cuatre dias....

Cam. = Com que sembla que la Rosa
n'estiga mitj resentida....

Per. = Vols dir?

Cam. = ¡Qué vos hi diré!
sembla que sent tan amigas

de Barcelona.....

Pere. = Ja ho veitj!

pro estant malalta

Cam. = ¡Si!

Pere. = Mira

de ferho veure á la Rosa

y á n'en Xicó; no voldria

q'ara 's desincomodesin

per tant poch!

Cam. = Siga com siga:

ja 'ls hi feré veurer.

Pere. = Bueno;

tu mateix.

Cam. = Hasta la vista.

Pere = Divertiuvos forsa!

Cam =. Gracias.

Sem, Tumeu?

Tum. = Si; de seguida.

Si no teniu feyna, Pere,

l'pare desitjaria

parlarvos.

Pere. = A mi?
Tum. = M'ha dit
que vindrá d'aquí á una mica.
Pere. = Bueno, dons no m'en iré
Tum. = A Deu siau.
Pere. = ¡Ab alegria!
(sen van Bartumeu y Camansi.)

Escena 2.ª

Pere, luego Anneta.

Pere. = Que 'l seu pare vol parlarme?....
no sé que 'm voldrá; la brida
y la retranga 'n Japot
ja 'ls hi va dú ahí cusidas.....
Ann = (surt ab un llibre á las mans.)
sé, a, ... sa ... nó; se, á ... cá;
se, é ... qué; se, i ...
Pere. = Pro, filla!
¿no has de tenir mal de cap?
sempre á coll ab aquet llibre.

Ann. = Mal de cap q'es mon orgull,
mal de cap que dins pochs dias
fará que tothom m'admiri,
que tothom al veurem, diga
„mireu aqueixa que passa
es la puatista Annita;"
nó l'Anneta la criada
que sols sabia fer mitja
puix la que ara aquí veyeu
sap de llegir y d'escriura.

Pere. = J'es vritat lo q'es girgots
fins me'n omplas la botiga,
y de caca y coca y cuca
mentjantne estás tot lo dia;
pro cuan veix que 'l coló perts,
y que 't vas tornant mes trista,
y que, com avans d'anarten,
no saltas, corras, ni brincas;
la vritat, de mal humor
me poso y malaesch 'ls llibras
y'l moment que 't vaix deixar
sortir del poble hont vivias.

Ann. = ¡Per Deu, papá, no blasfemi!
Pere. = Mentres las tévas amigas
van al casament de 'n Nico
y de la Rosa, bonicas
y alegres, tú dins de casa
moxa; trista y arrufida,
semblas una faba freda.
Oy! que tens mitj resentida
á la Rosa, y ab rahó;
per no haverí anat.
Ann. = ¡Y quina
desgracia!... Crech que tindrá
dos trevalls; sembla impossibla
q'ella q'ha servit vuit anys
á Barcelona, avuy vinga
y que als pochs dias 's casi
ab un tros de barratina.
Aixó 's deixa per las flascas
d'aquets entorns.
Pere. = Que t'enfilas

'm sembla una mica massa....
Ann. = Ni una massa ni una mica.
Deixi que 'm casi; veurá,
veurá si la seva filla
ha sabut triá un marit
digne d'ella.
Pere. = Potsé siga,
pero 'm sembla que fa vent.—
per ara.
Ann. = ¡Potsé ja 'l tinga!
Pere. = Noya, que ho diùs de debó?
Ann. = Ja ho sentirá á dir (se'n va.)

Escena 3ª

Pere.

Bé, vina;
escolta.....¡Deu t'en dará!
O la noya 's torna ximpla,
ó jo no se lo que 'm passa.
¡com dimontri s'imagina

que farà un bon casament!...
encara que be podria.....
¡de mes verdas se'n maduran!
y ~~q~~ 'l q'es ella no té mica
de tonta, y en cuant á guapa
mal m' está 'l dirhó pro.. ¡tirá
paxet! n'es un bon bossí
fins per la boca de un princep.

Escena 4.ª

Pere, Manyach.

Man. = ¡Hola, Pere!
Pere. = ¡Hola, Manyach!
que hi há de nou?
Man. = Poca cosa;
á no ser lo de la Rosa
y 'n Xico.... (s' treu una capsa y li ofereix un polvo.)
Pere. = (prenentlo.) Sí; Deu t'ho pach!
Man. = Vull dir lo del casament.
Pere. = Sí; ja m' han portat confits.

Man. = No arman poca gresca y crits
y tabola ab'l jovent
que 'ls acompaña... A propos,
ja que parlem de casori,
'l noy 'm te un cori mori
fa alguns dias, que ab repos
no 'm deixa ni un sol moment:
empeñat que vol casarse;
jo prou li dich d'esperarse
al menos fins l'any vinent
que ja aurá tirat la quinta,
pro éll no s'admet de rahons;
ab aixó veyas tu doncs
que m' hi dius?

Pere. = Qui, jo? y la Sinta?

Man. = Qui, la dona? Sí; ja ho saps
es la nina del seu uy,
y 'n diguent éll aixó vuy....

Pere. = (Hará de mal lligar caps.)

Be; bueno ... jo ... 'l q'es per mí .....
francament, qué vols que 't diga;
pro la dona, que al cél siga,
crech que no va disposá axí ....

Man = La dona y tu y jo y la dona,
y hasta 'ls noys; aixó ja ho saps;
si bé eran llavons uns naps
no varen pendre á la bona,
Y crech que tan 'ls uns com 'ls altres
estaran en la mateixa.

Pere. = Sí; també pot ser, pro deixa
passá un temps; entre nosaltres
crech no hem d'anar tant depressa;
sont mol joves ...

Man. = Aixó ray .....
'l q'es per mí, pro 'l noy may
me calla ab la seva pressa.
Pots parlarne tu ab la mossa
si 't sembla, y jo tornaré
cap al tart.

Pere. = Be, bueno; be.

(Sembla que'm planta una cossa.)

Man. = A Deu, dos, ~~Pont~~,

Pere. = A Deu! Manyach.

Man. = ¡Ah! ja ho saps; á n'en Tomeu
cuant se casi, 'l nombro hereu
de tot. (oferintli un polvo.)

Pere. = (prenentlo.) Sí; ja; Deu t'ho pach.

Escena 5.ª

Dits, Japot (que entra depressa y 's topa ab Manyach.)

Jap. = Santa Llusia!

Man. = 'T tregui 'ls ulls!
Mala nagada! (cogixant.)

Jap. = (M'agrada!)

Man. = Tota me l'haurá vessada.

Jap. = Qué dieu?

Man. = Veyas si'm culls
la capsa al menos.

Jap. = Qué os passa?
¿q'aneu coix?

Man. = Mʼhats axafat
tres dits de segu.
Jap. = Si ha estat
ab la cama boija.
Man. = Massa
boija ha estat.
Jap. = Per no ha fet bitllas
Man. = Si? vejam si jo per sort
també 'n faitj. (li rabitlla una cadira.)
Jap. = (fugint p'el foro.) Hem fet mol tort.
Man. = Si faitj tort, perque t'esquitllas?

Escena 6.a =

Pere. = Vamos, Manyach, tu també
~~per~~ res t'enfadas.
Man. = ¿Per res?
¿qué no hats vist que de un rich
m'axafa? ¡ J'al xarparé mes
cuant menos s'ho pensi!......
Pere. = Be, home!
dexa'ho correr
Man. = ~~hats notat~~ (ab misteri) ¿Hets notat

si, cuan acorrents ha entrat
naba coix?

Pere. = ¿Q' estás de broma?

Maw. = ¿De broma he?

Pere. = ¡I ara, qué 't passa?

Maw. = Jo m'entench....

Pere. = I ballas sol?

Maw. = Jo 'm crech q' es coix perque vol.

Pere. = Jo 'm crech que tú hets vegut massa

Maw. = Pere!

Pere. = ¡I es clar! ¿No coneixas
si ell voldrá ser coix; á qui
li acut una cosa així?

Maw. = A tot 'l que no té embeixas
~~de~~ com ell de sortir soldat

Pere. = ¿Cóm, tu hat pensas?....

Maw. = Lo que sents.

Pere. = Tot lo que de Manyach tens
crech que tens de mal pensat.

Maw. = Tú 'n respondrias?

Pere. = ¡I es clá!

ab cuatre anys que 'l tinch á casa;
m' sembla.....

Mau. = ¡Es q' es una basa ~~x~~
'l tal Japot que ja, ja
~~...~~ ~~L' any~~ ~~tinent~~ ~~ha de teza~~.....

Pere. = Anem, home; tratete aixó
del cap; ¡tens uns acudits!

Mau. = ¡Bueno!... D'altres n' hem sentits...
Pro tu ho dius....

Pere = Y es clá.

Mau. = (anantsen.) (Pro jo
vijilaré)

Pere. = T' en vas?

Mau. = Si;
pensa á parlá ab la pubilla.

Pere. = Bé.

Mau. = Baix á fer la manilla
un rato, y torno á vení. (sen vá)

Escena 7ª

Pere. = Que parli ab la noya!... Penso

que será trevall perdut.
¿I com li dich?... No m'acut
cap medi... Si cuan comenso
á ferli 'l sermó, m'enjega
á passeitg, q'es ben segú,
¿qué l'hi dich?... ¡No hi ha ningú
que d'aquet fandango 'm trega?

Escena 8ª

Pere. Japot.

Jap. = ¡J'es fora 'n mil homas?
Pere. = (¡Cálla!
potsé aquet me servirá)
Si; j'es fora; pots entrá.
(Japot fá una gran rialla)
¡A qué ve aquesta rialla?
Jap. = No, res; pensaba ab al pobra
Manyach.
Pere. = May tindrás cervell!

Jap. = Si, y ell?... tent com es ja vell
no'n te pas gaire de sobra.
Pere. = Saps que te la dic botada?
Jap. = Bé ho sé prou!
Pere. = S'ha figurat
que tu per no ser soldat
fasal coix.
Jap. = ¡Mala nagada
pugui tenir! Vés 'l puch;
aixís ell.
Pere. = Be; deixal corra,
perque ara á mi se'm ocorra.....
M'hats de fe'un favor.
Jap. = ¡Si puch!
¡Aixó vay!
Pere. = Si be tu encara
ets un criatura, no obstant
cona q'hets vist y seguit tant
pots donarme un consell
Jap. = ¡Y ara!

¿jo aconsellarvos á vos?
Pere. = Escolta y calla.
Jap. = Ja callo.
Pere. = Saps que ab tot y 'l que trevallo,
ó que travallem tots dos,
y ab la casa, viña y hort,
com hi ha hagut tantas anyadas
dolentas, porto atrassadas
algunas unsas; la mort
de la dona 'm va costar
l'imposible...
Jap. = Si; ja ho sé.
(Qué 'm contas!)
Pere. = Dos ara bé;
si á l'Anneta vuy casar,
cumplint ab al compromís
que té també ella com jo,
se casa ab un bon minyó,
paga 'ls deutas, y es felís.
Jap. = Que parlen p'en Bartomeu?
Pare = Al mateix.

Jap. = (son berdas.)

Pere. = Ara.

com hets vist, surt al seu para

d'aquí, y diu que no s'el treu

d'el devant d'en tot lo dia,

diguentli que vol casarse

tot seguit sens alcoltarse

cap rahó.

Jap. = ¡Quina mania!

Pere. = 'Lo Manyach voldria al menos

q'esperés havent tirat.

y si no surt....

Jap. = Ben pensat;

los duelos con pan son menos.

Pere. = Pro éll no s'enten de rahons;

aixís es que cap á posta

de sol, per una resposta

vindrá 'l Manyach. Vés si 'm dons

un consell

Jap. = (reflexionant.) Si!

Pere. = Jo á la noya

no sé com dirli, y ell luego
vindrá.
Jap. = Jo m'en encarrego.
Pere. = Vols dir? ..; No 'm siguis baboya;
mira q'aixó es mol formal....
Jap. = Deixeuho per mi, os prometo
q'unde sotana y boneto
no ho farian mes com cal.
Aneuusen ab tot repós...
Pere. = Que m'en vaji?
Jap. = Es lo milló;
perque si ve l'ocasió
de suspirs, queixas y plors,
lo que pot mol ben succehir,
á mi 'm trovará impasible
mentres que vos es posible
que os deixesho seduhir.
Pere. = Tens rahó; vosaltres sols
es mes fácil ... me 'n iré
jo fins l'hort y arraigaré

tres ó matre rechs de cols,

~~Jap.~~ J = perque encara 'l sol las cobra....

Jap. = No hi fá pas res que trigueu,

perque aixó vos ja veyeu

que no es pas arriva y molra.

Ah! si voleu res me costa,

un cop l'haji persuadida,

d'arrivarmen de seguida

á da 'l Manyach la resposta.

Pere. = Eu mateix ~~ja~~ trigare ~~un rato~~

á tornar perque la cosa

veits que vol temps. (agafa un farrat y una

Jap. = aixada y sen va.) (Una nosa

de menos) Sí; amaigueu be,

q'encar que avuy es diumenge

y no's pot trevallar, creurer

podeu que qui no don veurer

sovint al hort res no'n menje.

Escena 9.ª

Japot.

Japot, aixó s'embolica,
aixó no marcha, Japot;
'm sembla que d'aquet bot
ballarem sense música.
La pressa de 'n Bartomeu
no 'm agrada; D. Lluiset
com ara s'acosta 'l fret,
l' he trovat fret com la neu;
be es vritat que m' ha promés
que vindrá, y com de costum
m' ha donat oli p' el llum, (ind.t dinés)
y per ella colcom més;
pro 'm sembla.... enfi allá veurem;
ara lo pitjor del cas
es l' Anneta; no crech pas
que á entendrermos arrivem.
¿ perque qui es que l' hi fá creurer
que D. Lluiset sols la vol
per passá 'l temps, y que 'l sol

que l'hi conve es?.... ¡fenli creurer!
¡Ella que te un rey al cos!
ella que 's veu ja ab sombrero
y ab mirinach y ab cochero
y enrondada de señors.!
¡Com hi ha dell crech q'es tocada!
qué diabble l'hi hauran donat
tot servint per la ciutat
q' haiji vingut tant cambiada!
¡Oy! que ab aquets quinse dias
q'es aquí, com mes va anant
mes estraña 's va tornant;
té un raps y unas rimplarias.
Avuy te mal ab un dit
y tot lo dia panxega,
demá, sens sabé l'ingrega,
fa gargots y diu q'ha escrit;
vé un altre dia y 'l passa
cantant devant d'un mirall

ab uns crits y ab cada gall
que la sentan de la plassa:
alló diu q'es la sarsuela
¡bona sarsuela! té al cap!
¿Y cuant ~~l'he passa p'el cap~~ me l'hi pega 'l rap
de vestirse á la pameta?
Vamos, veits que m'he ficat
ab mal fandarago ¿y qui 'n surt?
pro viam; 'l temps es curt
y es precís sortirne aviat.
Mirem de tirá un ~~bon~~ plantbó...
¿qui sap si espero que vinga
D. Lluiset, y ab ell convinga
lo que he de fe?... es lo milló.
Ja está dit; ell com á part
interessada, y gens tonto,
podrá dirme... pro no conto
que si arriva massa tart...

Escena 10.

Japot. Anneta.

Ann = Be, Japot;
Jap. = (Ja l'hem fumuda.)
Ann. = M'agradas per la catxassa.
Jap. = Toma! no he pas trigat massa;
si be he fet una caiguda
que d'un xich mes l'altre cama
'm trenco...
Ann. = T'hets fet mal?
Jap. = No,
gracia á Deu.
Ann. = Aixó es lo bó.
¿Y be, l'hets vist, que fa ~~...~~, m'ama?
Jap. = Que si mama?
Ann = Si m'estima
vull dir?
Jap. = No t'ha d'estimá?
com sempre.
Ann. = Ha dit si vindrá?
Jap. = ¡Y doncas!
Ann. = Corro á vestirma
Jap. = A vestirte? ¿que vas nua?

Ann. = No; pro no vuy q'així 'm veji.
Jap. = Potsé tens pod que s'embeji
de colcom.
Ann. = ¡Que n'ets de pua!
Jap. = ¡Ah! á propos aquí m'ha det
per tú aqueixas arracadas;
te las vol veurer posadas
cuant vinga.
Ann. = ¡Cóm hi ha pensat!
¡Ay! que monas! ¡mira!
Jap. = Sí;
lluan forsa; pro qué fas?
afañat.
Ann. = M'avisarás.
Japot?
Jap. = Ja no s'ha de dí.
(Anneta sen va corrent.)

Escena II.

Japot.

¡Deu te 'l torni cuan fet n'haji!
qui dimontri cuplei are

ab l'encarrech del seu pare?
Ja está dit; val mes que vaji
á esperar á D. Lluiset,
tot lo que 's pasa l'hi esplico,
l'hi dich que no m' embolico
y que 's compongui; clá y net.

Escena 12.

Japot, Lluiset ab látigo y espuelas.

Lluis. = Japot! (desde la porta.)
Jap. = (Hola! aquí 'l tenim.)
Passi endevant; pot entrar.
Lluis. = Ets sol?
Jap. = Sol; es dí ab l'Anneta
que dins espera rato ha.
Lluis. = Hi entro doncs.
Jap. = Esperi un xich.
Crech q'ara s'está arreglan,
y mentres no surt voldria
parlarli ben net y clar

sobre un asunto que passa
y que 'ns toca á tots de plá.

Lluis. = Esplicat luego, que al veuret
contra la costum, formal,
'm dona mol mala espina;
¿digas qué passa?

Jap. = Es el cas,
l'hi diré ab dugas paraulas.
que 'n Tomeu, fill del Manyach,
diu que 's vol casá ab l'Anneta.

Lluis. = Qué 'm dius!

Jap. = Lo que sent: anys ha,
segons he pogut compendred,
que ja estaba concertat
aquet casamen ab tota
la familia, y cop soptat
surt en Tomeu y exigeix
que 's compleixi lo pactat.

Lluis. = Com no m'ho hets dit á Figueras?

Jap. = Perque tant sols fa mitg cuart
que ho sé.

Lluis. = Y ella? ¿qué hi diu ella?
Jap. = Ella per ara no'n sap
res y es aquí tot l'enredo
y tots los meus maldecaps.
Lluis. = Esplicat.
Jap. = Fa poch, en Pere,
que com vosté haurá vist ja,
arriva poch lluny, 'm crida
y 'm diu, que acaba 'l Manyach
de demanarli la noya
p'el seu fill, y com no sap
de quin modo manegarso
per dirli á n'ella, ha pensat
que jo q' he conegut mon
podria treurel del fanch.
Jo com l'hi he vist l'intenció
y he compres per altre part
que ballant'hi jo p'el mitj
'i podria trampejar
m'he ofert á parlá á l'Anneta

Lluis. = ¿Y l'hi hets parlat?

Jap. = ¡Cá!, ¡non pas!
He cregut que 'l mes prudent
era fer muxoni en tant
que vosté venia. y veurer
q' hem de fer.

Lluis. = Mol ben pensat.
¿Saps que no tens pel de tonto?

Jap. = Prou que'm varen esquilar
ja de menut; nada menos
que baix se escolá dos anys.
y mitj any dia conill .....

Lluis = Cuan he vist que m'hets trovat
cuant tan amagat estava .....

Jap. = Sí, pro ja m'ha fet rodar:
primé he anat á casa seva
hont no n'hi ha aguts de tallats,
despues he anat al casino
dels señors, despues al "Llás";
he arrivat á la tertulia
progresista. que un company
que estabam juns d'aprenents

de perruquè á casa 'n Traig
m' ha dit que vosté de poch
s' habia fet lliberal,
y tampoch vosté era allí;
salto al café militar,
donch luego un torn per la vila
y aixó pla, ¡ Deu t' en dará!
ja comensaba á cremarme
y á puja 'm la mosca al nas
cuan devant de cala Puig
he trovat á D. Pascual,
aquell capitá moreno
que aquet istiu va passar
quinse dias aquí al poble
ab vostés, jo que al devan
me li planto y "¿ Diga usté
- l' hi som dit - mi capitan,
si ~~podria~~ pudiese usted indicarme
en donde podria hallar
á D. Luis? Cansado estoy
de dar vueltas y buscar

hace una hora y no le encuentro
en ninguna parte. - Ja! -
- m'ha dit - no es fácil ~~le encuentre~~ que le halle.
- Si usted la amabilidad
tuviera de ~~indicarme~~ señalarme .....
- ¿tanto interesa? - Si tal:
debo entregarle una suma
Lluis. = Embustero!
Jap. = Ja veurá
com que parlant de pisandus
tothom obra l'ull.
Lluis. = Es clá.
Jap. = Allavonsas á l'aurella
m'ha dit ... ¿m'enten? y q'estrany!
justament jo hi vaitg sé un temps
per marcador de billar,
y com sé tots 'ls recons .....
m'enten ....
Lluis. = Sí; j'ets bon soldat!
Jap. = Vol dir que l'he trovat luego.
Lluis. = ¿Saps, Japot, que 'l castellá
'l parlas mol bé?

Jap. = ¡Prou, toma!
com que 'm vaitj estar dos anys
per mosso de la cantina
del castell, allí... está clá
sentint tot lo dia sorjas
y sempre ab élls barrejat
vaitj apendrer l'andalús.
'l gallego, 'l vascongat
y altres y altres; y l'hi canto
ab tant gust una "soleá"
y ab tant dejo una "muñeira",
y un zorzico ab tanta sal;
com qui canta una sardana
ó be ~~com~~ ~~qui~~ xiula 'l contrapás.
Lluis. = ¡Llástima que vajis coix!
Jap. = ¿Qui jo coix? L'hi haurá semblat.
Lluis. = ¿Cóm s'entén?
Jap. = Ab dos paraulas
també l'hi puch esplicar:
per supuesto que suposo
que vosté no 'm voldrá mal....
Lluis. = Vols callar!
Jap. = Dos, afiguris

que soch tan condret y sa
com vosté y com 'l primer
que 's presenti; y si per cas
'n dupta, miri. (camina natural.)

Lluis. = ¡Dimontri!
¡no ho haguera cregut may!
Pro per quin fi?.....

Jap. = Mol sensill:
tindria de deu á onse anys
cuart vaitj perdrer pare y mare
tots ab un dia de un fart
de bolets; vaitj quedar sol
al mon, y tingué pietat
de mí un parent serrallé
que ferraba á La Bisbal;
nada menos que volia
ferne de mí un manescal:
ja comensaba á aná 'studi
y á fer corre 'l botavant,
cuant de cop va morí 'l pobre
d'un vesper de set forats

al clatell, y vaitj quedarme
poch mes ó menos com ants.
Pro poch antes de morir
va cridarme, y mitj plorant
'm digué: -" Ja saps Japot
que tindrias dos germans,
puitj com tal te tractarian
'ls meus fills, si per soldats
no haguessin anat al Africa
á derramarhi sa sanch;
allí 'ls pobrets van morir
l'un perque va desertar
aquell que devant l'hi anaba
de sa quinta, y 'l mes gran
perque ~~aquell~~ á n'ell que l'hi tocaba
primer q'ell va untar las mans
dels metges, y per inútil
van donarlo; compendrás
ab aixó l'odi que tinch
á las quintas, y donat

vull un consell perque 't lliuris
d'aná 'l servey. puitg quedant
pobre y sol per mes que tiris
un dels números mes alts
t'armaran un embolich
que al últim serás soldat;
ab aixó tant sols un médi
't queda. y es q' alguns anys
ans de tirar t'enfingesis
manco ó coix. cego ó baldat.
ó be algun dels molts defectes
que fan inútil ¿estas? "
- Entés - l'hi vaitg di; y poch rato
despues va fer tres badalls.
y bona nit y bon hora
va aná ab l. Pere á sopar.
Jo encara q' era alashoras
un criatura. no obstant
no se'm va olvida 'l consell.
axis es que vaitg posá'l
ab práctica tot seguit;
y pensant y repensant

vaitj decidirme á fé 'l guerxo
y 'l feya tan bé que cuan
al cap d'un temps me digueren
que no era tála bastant
ser guerxo per eximirse
del servey, 'm vá costar
l'imposible tornà 'ls ulls
al puesto de costum, tal
que encara cuan me descuido,
cada guerxinada hi há
que val un credo: alashoras.
y mentre estaba buscant
un nou defecte, no se
si Deu per castich al pas
va sortirme; feya poch
q'era manobra, y pujant
estabam una bastida,
cuan de cop peta un tarnal
á l'alsada d'un ters pis,

se 'm escapa de las mans
l' Uban, y á copgirells
y dant tres cents salts mortals
'm quedo arrivan á terra
mitj mort y cuixa trencat.
Varen portarme á Darnius
á Moreu, y 'm va curar
de tal modo que als dos messos
~~ja~~ anaba trempat com ~~may~~ un áltre.
'L Moreu es un sant home;
si algun cop te res trencat
vaiji á Darnius y la cura
l' hi asseguro, ¡ quinas mans!
Lluis. = Sí, ja se; pero desitjo
no arrivi may aquet cas.
Jap. = Com lhi deya, va curarme,
pro jo, ¿quina ten faras?
baitj pensar, seguéixne sempre
fent 'l coix y estás salvat;
aixís es que desde entonsas
ja no ha vist.

Lluis. = ¡Quedo parat!
Sols al Diable se l'hi ocorre
un pensament tan estrany.

Jap. = Miri, tingui. (caminant natural.)

Lluis. = Si; ja ho veig.

Escena 12.

Dits. Manyach.

Man. = ¡Ara sí que t'he pescat!
(Japet se queda com clavat á terra.)
(Cant.) Digas ara, estrafalari,
digas, si gosas,
~~que~~ ara q'ets coix;
t'he pescat sense pensar-hi,
sembla que't posas
parat y moix.

Jap. = (id.) (M'ha ben agut;
ara sí q'es necessari
fe'l valent ó del contrari
quedo perdut.)

Lluis. = (id.) ~~No sap que ferse~~
(s'ha quedat mut,
l'pobre, no sap que ferse,
si no l'ajudo á referse
te veu perdut.)

Man. = (id.) ¿T' hets quedat mut?

Jap. = (id.) (Ara si q'es necessari
fe 'l valent - o del contrari
quedo perdut.)

(id.) ¿Que significa
tant de soroll
y aquets crits propis
sols d'un gos foll;
si á mí espantarme
volalguíaixes
crech que s'enganya
de nits á nits.

Man. = (id.) (camina per l'escena coixeixant.)
¿Negaras are
cuan he entrat jo
que dret marxavas
com uns bastó?
¿Negaras are
puits que ho he vist
que caminabas
aixis, aixís?

(camina donant forts cops de peus.)

Japot y Manyach.

Si á mí espantarme
vol algú aixís
crech que s'enganya
de nits á nits.

¿Negaras are,
puits que ho he vist
que caminabas
aixis y aixís?

Lluis. = Vamos, vamos: ¿á qué ve
tants crits y tanta tabola?
Jap. = Aquet avi que m' amola
días ha no sé per qué.
Man. = ¿Encara tindrá 'l ~~vergonya~~ descaro
de negar...?
Jap. = ¿Qué es 'l que nego?
May. = Que potsé 't creus q' estich cego?
Ara haurás de confesarho;
ara ja no 't valdrá mes
perque tinch un testimoni.
Lluis. = ¡Qui, jo? ¡No aneu al Dimoni!
Man. = ¡Com s'entén!
Lluis. = Jo no he vist res.
Jap. = Vamos, sempre gasten bullas
y ja á na la vostra edat.....
Man. = ¡Tú no anabas dret, penjat?
Jap. = 'Ls ulls vus fan babarullas.
Man. = ¡Reira de.... (va per agafar una cadira.)
Lluis. = (deteninthlo) A poch á poch.
aixó ja de ralla passa

y devant meu no 's propassa
ningú. ¿Creyeu si jo soch
capas de di una mentida?

Mar. = Es que....

Lluis. = ¡Ja no hi ha mes coca!
a vegadas un s'engresca....

Mar. = M'hi jugaria la vida.

Lluis. = Dons la perdriau; Japot,
baixat las calsas.

Jap. = ¿Vol di?

Lluis. = Y es clar, home, potsé aixi
se convenserá del tot.

Mar. = No, no n'hi ha necessitat;
vosté ho ha dit.

Lluis. = Per supuesto

Jap. = ¿Torno las calsas á puesto?

Lluis. = Si.

Mar. = (Jo ho hauria jurat.)
¿Y 'n Pere?

Jap. = Crech q'es al hort;
arriveuhi si voleu.

Mar. = Ja tornaré. (~~[illegible]~~) (anantsen)

Jap. = Vos direu.

Man. = (ja en la porta.)
(Res, m' ho ha semblat; jo tinch tort.)

Escena 13.

Japot y Lluis.

Jap. = M' he quedat que no m' hi veya.
sort he tingut de vosté;
l' malait, temps ha que te
contra mí aquesta taleya; (1.)
~~y com també 'n Bartomeu tira~~
~~també aquest any~~
~~vijila la meva pata~~
~~mes que cap gat á una rata~~
~~Lluis. = Dos vegs alerta. Pro mira~~
~~tot parlant y ab tot aixó~~
deixem lo que mes importa;
ves á ajustá aquella porta
y parlemne (l' indica la porta de la dreta que
te rahó.
Jap = Japot tanca.)
Lluis = De modo que tens l' encarrech
de parlá ab l' Anneta?

Jap. = Sí.
Lluis. = Y be; ¿qué l'hi pensas sí?
Jaj. = Jo, francament, 'm faitj càrrech
de que vosté sols la vol
per matarí alguna estona.
y sortintli á la minyona
tan bon partit 'm fa dol
que 'l deixi perdre.....
Lluis. = Aixís es.....
Jap. = Aixís es que jo pensaba,
si á vosté be l'hi semblaba
fé'ls medis perque 's casés.
Lluis. = Hets pensat bé y santament;
y ja q'ets siguet franch deixa
que ab la franquesa mateixa
jo 't parli: aquet casament
es precís que 's fassi aviat
perque es mol fácil que jo
~~diss mol poch~~
passi del estat que so,
dins de poch, á un altre estat.

Jap. = ¡Què'm dius ara!

Lluis = Lo que 's sent.

Ja veus pues que'ns aconsella

la prudencia ....

Jap. = ¿Sí; pro y si ella

cuant l'hi parli no s'entera

de rahons, q'es lo que'm temo,

y feta una furia 's posa?

Lluis = J'es veritat; j'es una nosa ....

Jap. = ¿Què 's fa alashoras?

Lluis = Pensemho.

Escena 12.

Dits, Anneta.

Ann. = (cant.) ¡Lluiset del ànima!

(tirantse en sos brasos.)

Lluis = (id.) Prenda estimada

Ann. = (id.) Al fi als meus brasos

~~un~~ altre vegada

~~Lluiset del ànima~~ tornas ma vida

~~tornas gentil.~~ mon tendre amor

Tres dias de ausencia,

¡Ay! quin martiri!
~~L~~ cuanta impaciencia
y ab quin deliri
¡ay! t'esperava
mon pobre cor.

Lluy. = (id.) Prenda estimada,
ma sempre aimada,
al fi als teus brassos
altre vegada
impacient torno,
mon tendre amor.
Tres dias d'ausencia
¡Ay! quin martiri!
cuanta impaciensia
y ab quin deliri
¡ay! s'enutjava
veurert mon cor.

Jap. = (id.) (Sembla q'aixó s'embolica
sembla q'aixó pinta mal;
sembla q'el carro comensa
a anarsen pel pedregal.)

Ann. = Tres dias que en va 't buscaba,
tres dias, Lluiset q' en va
ma vista ab afany llensaba
per lo plá del Ampurdá.

Lluis. = Tres dias que en va 't buscaba,
tres dias, prenda, que en va &c.

Ann. = { Tres dias que en va 't buscaba &c.
Lluis = { Tres dias &c.
Jap. = { (Sembla q' aixó s' embolica) &c.

Ann. = ¡ Lluiset de ma vida!
Lluis. = ¡ Vida del meu cor!
Ann. = Cor q' axis m' olvida
puix no sent que 'l crida
lo meu mort d' amor;
Lluis. = ~~cor que olvida amor~~ tú queda olvidada
¿cuan ta imatje aqui
~~no mereix tirarlo~~
tinch sempre gravada?
~~per sempre al olvit?~~
no; primer morir.
Jap. = (Ab aixó y ~~[illegible]~~ quartos
tens un pa petit.)
Ann. = Ab aquets tres dias
que alluñat de mí
no 't veye mirant me

com fas ara, aixís,
¡ay! cuants de martiris
cuant penà y sufrir
creyent que m' havias
tirat al olvit.

Lluis. = No; que encar que ausencia
mare es del olvit,
may podrá olvidarte
qui 't te sempre aquí.

Jop. = (Ab aixó y ~~dos~~ cuartos
tens un pá petit.)

Ann. = Tant, Lluiset, m' estimas?

Lluis. = ¿Qué si jo t' estim?
mes que las floretas
al sol del abril;
mes que 'l prat las aiguas
de un ~~cristallí~~ riu cristallí,
mes que las aucellas
son estimat niu;
mes que 'ls peixos l' aigua;
mes que 'l vi 'ls mosquits
mes que al sol la lluna

Ann. = Mes encara?

Lluis. = ¡Sí!

Jap. = (Ab aixó y ~~tres~~ cuartos
tens un pa petit.)

Lluis. = (Ja no sé 'l que 'm pesco
ni sé ja 'l que dich)

Jap. = Vamos q' aixó marcha

Lluis. = } Qué?
Ann. = }

Jap. = Vajin seguint.
Ja potsé s' olvida
que té un compromís.
que ja fa una hora
y que no 's mou d' aquí?

Ann. = Com! ja altre vegada
vols deixarme?

Lluis = Sí;
un deber m' obliga,
y marchá es precís,
pero encar que marchi
mon cor queda aquí

Jap. = (Ab aixó y ~~tres~~ cuartos
tens un pa petit.)

Ann. = Lluiset no 'm deixes encara
que ab tú mon consol s' en va

Bartomeu = (desde la finestra per la cual haurá estat escoltant.)

(Ja no hi ha dupte; l' que 's ara

ni la resposta del pare

espero; 'ls vuy axafá) (se'n va.)

Lluis. = Anneta, no aixis m' obligisis

á faltar; deixam, cor dols.

Ann. = Cuan tornaras vull que 'm sigui

Lluis. = Aviat perque aixis 'm lligui

Jap. = (Aixó si que te bemols.

~~vaya un modo de~~

quin modo de prepará

'l terreno.)

Lluis = ¡No m' se mourer!

Ann. = No t' en vaijis!

Lluis. = ¡Ojalá

pugues!

Ann. = ¿Cuan vindras?

Lluis. = Demá.

Jap. = Miri q' es tart y vol plourer.

(ap. á Lluis.) ¿No veu que m' está axafant

la guitarra?

Lluis. = id. á Jap. Tens rahó.

Ann. = Qué diu?
Jap. = L'hi pregunto cuán
tornará?
Lluis. = Si al teu devan
ho he dit.
Jap. = Ah! si; si senó.
Lluis. = A Deu, dos.
Ann. = (plorant.) Lluiset, adeu!
Lluis. = No ploris!, rateta meva. (abrassantla.)
Jap. = (Ja hi tornem?)
Ann. = Cuan veig q'ets meu
y t'en vas, 'm sap un greu!....
Jap. = (Cuan á mí 'm toqui la seva
d'altre modo y haurá 'ls plós.)
Lluis. = Fins á demá. (ap. á Jap.) (Te la endoso.)
(sen va corrents pel foro.)
Jap. = (Com hi ha dell; ¡vaya un endós!
¡ara si q'estich galdós!
no; 'l q'es per ara no goso.....

Escena 15.

Anneta y Japot.

Ann. = Japot?

Jap. = Qué hi ha?

Ann. = No tindrias

á ma algun calmant?

Jap. = Perqué?

no 'm vinguis ab ximplerias!

Ann. = No sé; pero fa alguns dias

que 'm trovo d' un modo

Jap. = Be;

no será res.

Ann. = L' emoció

ara de la despedida....

m' ha afectat tant que tinc pó...

Jap. = Vols veure un xich de vi bó?

Ann. = ¿Que 't creus que so alguna dida?

Si pogues pendre una tassa

de te ab aigua naf, esponja

'l pit....

Jap. = Si es la maragassa

diu que res milló ho espassa

q' aigua de pela de tronja.

¿Vols que t' en fassi?

Ann.= No; deixa:
sembla que ja'm passa
Jap.= (prenentli 'l pols.) Bé;
Ann.= ¿Com me trovas?
Jap.= Aviam; bleixa
ben fort. (li posa l'aurella sobre'l pit: Anneta
fa un gran suspir.) ¿Sents com si s'esquexa
colcom?
Ann= No.
Jap.= Doncas no es ré.
No t'espantis q' hets bleixat
d'un modo que no m' inspira
cuidado; pues q'es provat
per homes de facultat,
que viu tot el que respira.

Escena 16.

Dits. Pere.

Pere = Ja! ja!... J'hem arraigat l'hort
Jap = (Bona l'hem feta Geroni!)

Pere. = Ja li convenia; sort
que hi he anat, q'era mitj mort
de secada.

Jap. = (¡Lo que Simonì
l'ha fet tornar tan dejorn!)

Pere. = ¿Y bé? (ap. à Jap.)

Jap. = (ap. à Pere.) Cá, no he pas pogut;
(alt.) Si m'ha tingut un trastorn
torrant no sé qué à n'el forn
q'encara te 'l pols mogut.

Pere. = ¡Filla del meu cor! ¿y dons
que't passa, qué tens?

Ann. = No res;
he volgut torrar pinyons......

Escena última

Dits, Manyach, Bartomeu,
Camansir, pagesos y pagesas.

Bartom. = ¿Pinyons eh? Venim, minyons;
entren tots.

Pere. = ¡Y ara aixó!, ¿q' es?
Tum. = ¡Es .... que vuy que sapiguen,
y que sapiga tothom
que ja no mes m' enganen;
que encara que so 'n Tumeu
pagesas, tonto no ho som;
vuy, ja que de mi 's rivia
l'Anneta al veurem ab ganas
de casa'm, y 'm responia
„demá será un altre dia!"
y aixi han passat dos semanas,
vuy poguerli di també
„demá será un altre dia;"
y vuy ferVos sapigue
perque l'hi dich y 'l perqué
élla aixis me responia.
Jap. = Pro Bartomeu!
Tum = Calla tu,
¡pata ranca!
Jap. = ¡Com s'enten!

Tum. = Aquí no parla ningú
mes que jo, y veurem si algú
vé á contredirme.

Jaya. = Corrent.

Tum. = ¿Y sabeu perque l'Anneta
sempre m'ha respost axís?
perque l'hi ha estat fent l'aleta
un rich señoret ..., ¡simpleta!
¿pensas casarte ab D. Lluis?

Tots. = ¿D. Lluis?

Tum. = Sí; D. Lluiset
que l'ha engrescada, y la tocha
se l'hi ha figurat de pet
veurers ab cua y barret
y ab flocks y ab criats y ab cocha.

Ann. = Bueno; y á tú qué t'importa
es aixís, y aixís será

Tum. = ¡Potse sí; cuan hi hets tan forta!...
y mireusela ja porta
part de las joyas! ja!-ja!

Pere. = Tumeu, aixó es massa; passa

la porta.

Tum. = Pere, per Deu!
tingueu un xich de cachassa;
be la passaré be massa
y vos en panadireu.
(agafa á l'Anneta de la ma.)
¿saps á qui ha dit 'l rectó
que diumenge vinent tira
trona avall? ab un senó
que coneixem be tu y jo
y que 's diu Lluiset Rovira:
~~pro~~ poch que 's casa ab l'Anneta
de ca'l basté; diu que 's casa
sols ab una senoreta
mol rica y jove y mol neta
de clatell: ¡ves quina basa!
Ann. = Aixó es fals; qui ho diga ment.
Tum. = Dos ment lo senó rectó
que nos ho ha dit un moment
avans de fe 'l casament

de 'n Xico y la Rosa.

Ann. = No?
no pot ser.

Tum. = Potse no siga;
jo sols dich lo que 'ms han dit,
ves, tots 'ls de la botiga
y eram; pregunta, y que 't diga
cada hu lo q' ha sentit.

Pere. = ¿Y es cert?

Camarer. = Sí, Pere; podeu
estarne mes que segú;
'ms ho ha dit Mosen Mateu
aquet dematí.

Ann. = ¡Deu meu!
quin desengany!

Pere. = ¡Pero y tu!
qui 't feya escoltar...

Tum. = L'orgull;
l'orgull y la vanitat.
veus aquí lo que 's recull
entre 'l vici y 'l barull
y 'l luxo d'una ciutat

Jap. = Bueno be; fora sermons.
(veyam si 'l meu plan surt bé.)
per xo no hi haji rahons;
y si tu per llibre 't dons
del compromís, y hay fe bé
l'Anneta, jo encar que pobra
y coix l'hi oferesch la ma,
perque tinch enginy de sobra
y Deu sempre un cami obra,
y pa no 'm en faltará.
Perque al últim que ha passat,
á viam, qué hi ha que di!
tres dias que han rimplejat,
y vencho aquí ambuliicat
tot dintre d'un drap de lli.

Tum. = (ap. à Jap.) Vols dir que .....

Jap. = (ap à Tum.) Calla tonoca!
creus q' aixó es bufá y fe ampollas?

Tum. = (id.) Es que diu que d'una soca
s'escombra .....

Jap. = (id.) Dos s'equivoca
qui ho digui; aquí no hi ha embrollas.
Tom. = 'M dons paraula?
Jap. = id T'ho juro
com so coix.
Tom. = id Si fos aixís
Jap. = Bueno deixo; t'asseguro
que jo 't trauré del apuro
y que 'm tindré per felís.
Tom. = No, esperat un rich avans
so jo; y si élla 'm vol
Jap. = ¡Idons
qué tants cumpliments y tants....
(alt.) Vatje, donauvos las mans
y que Deu vos fassi bons.
(agafa y junta los mans de Tomeu y Anneta.)
(ap. à Anneta.) Anneta, ~~no hi ha remey;~~ encara bon goits
pren passiencia.
Ann. = (id. à Jap.) Si; ja ho veig.
Jap. = Au! ballem?
Pere. = No'm sigas boits.

Jap. = Cantem al menos, ¡fot foitz!
y ballarem pe'l bateitz.
(cantan) ~~tots~~.

Japot = Y d'aquet modo
tot se consilia;
y entre familia
s'arregla tot
(tots)
y vingan festas
vingan casoris;
vivan 'ls nobis,
viva 'n Japot.

Fi.

Jap. = Que hi dieu, Manyach?
Man = Jo... per mi...
Jap. = Y vos, Pere?
Pere. = Jo... també.
Jap. = Y tu, Tumeu?
Tumeu. = Per mi si
Jap. = Y tu, Anneta?
Ann. = ¡Bueno!
Jap. = Axí:
y per nosaltres mol bé. (indicant á tots.)

(1.) Pro á l'últim si tan tan vol
fastidiarm, cap á Figueras
falta gent; torno á can Seras
á torna estirá 'l ñiñol.

Lluis. = Podrás dirme cuants oficis
hets tingut?

Jap. = ¡Oh! toma; cuants
fa de mal dir; conti tants
com un desabagat vicis.

Lluis. = Pero mira ab tot aixó.

100626?275